

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαργῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.— Ὅσο γιὰ τώρα βρὲ Μαργῆ δὲν θὰ τὴν σκαπουλίσῃς.
Γραφεῖα καὶ κατὰστιχα ἐρημητικῶς θὰ κλείῃς
κι' ἂν ἀπὸ πνεῦμα πονηρὸ
μᾶς ἔκανες τόσον καιρὸ
σκοπῖμος τὸ ζευζέκη,
τώρα θὰ πᾶς στὰ Γιάννινα καὶ σὺ μὲ τὸ τουφέκι.
Ἄς γέν' ἡ πένα σου σπαθὶ κι' ἡ Μοῦσα σου ἀσπίδα
κι' ἐμπρὸς ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τὰν καὶ σὺ γιὰ τὴν πατρίδα.

Μ.— Ἐγώ....
Γ.— Σκασμὸς καὶ δὲν περνοῦν ἡ πονηριὲς σου ἄλλο.
βγαίνεις δὲν βγαίνεις μασκαρὰ στὸ μέτρο θὰ σὲ βγάλω,
καὶ θὰ σὲ στείλω τοῦ Ἐντοῦ καὶ κείνος ἄς φροντίσῃ
ἔὰν πεζὸν ἢ εὐζῶνα σοῦ στέκει νὰ σὲ ντύσῃ,
ἢ νὰ σὲ βάλῃ στ' ἄλογο, ἢ νὰ σὲ κάμῃ ναύτη
ποῦ μόλις βλέπεις θάλασσα ξερνᾶς ἀπὰ σέ δαύτη,

Μ.— Ἐγώ....
Γ.— Σκασμὸς, κι' ἂν ἔκανες τόσον καιρὸ τὸ χάχα
κι' ὅλο Ρουσσία τράβαες γιὰ νὰ γλεντᾶς μονάχα
πότα μὲ τὴν Μαρούσινκα καὶ πότα μὲ τὴ Σόνια,
ἐφέτο ἦρτ' ἡ ὥρα σου νὰ πᾶς καὶ στὰ κανόνια.
Κι' ἂν πέρνῃς ἐδῶ κι' ἐκεῖ
ὅλο ζῶν βασιλική
μὲ τῆς ἐφημερίδες,
νὰ πᾶς καὶ στὴ μεθόριον νὰ πιάσῃς μουστερηδες.
Νὰ πᾶς κι' ἐκεῖ στὰ σύνορα νὰ ἐργασθῇς μὲ ζῆλο
νὰ γράψῃς τὸ Σεφκέτ πασσά συνδρομητὴ στὸ φύλλο.

Μ.— Ἐγώ....
Γ.— Κακὸς περιδρόμος καὶ φλάσκες δὲν θ' ἀκούσω·
κι' ἂν ἔχῃς μπάριπα καὶ νουνὸ τὸ γέρω Μονοκρούσο
καὶ λὲς πῶς τρέχει κι' ἐνεργεῖ γιὰ τὴν ἀπαλλαγὴ σου,
τὸ Βενιζέλο ὑπουργὸ πῶς ἔχεις συλλογίσου
ποῦ δὲν τὸν πιάνουν εὐκόλα τῶν βουλευτῶν ἢ τράτες
καὶ τόπο δὲν θὰ πιάσουνε τοῦ μπάριπα σου ἢ στρατές.

Μ.— Ἐμένα ὡς μονογενὴ μ' ἐξαίρεσαν ἐσχάτως.
Γ.— Μονογενὴς δὲν εἶν' ἐδῶ παρὰ ὁ Χαριτάτος
καὶ σοῦπα πρὸς ἀστυα σου
νὰ ἀφίσης κατὰ μέρος
καὶ κλείς τὰ γραφεῖα σου
νὰ σ' ἔτοιμος ἐκείνως
εἰς κάθε φιλοπόλεμον τοῦ Βενιζέλου νεῦμα.
Καὶ ὅπως σ' ἐνθουσίαζε τῶν ἐκλογῶν τὸ ῥεῦμα

κι' ἐπέταες τὴ σκούφια σου ὑπὲρ τοῦ Μονοκρούσου,
ἔτσι νὰ σ' ἀγριέψουνε κι' ἡ σφαῖρες τοῦ ἐχθροῦ σου.

Μ.— Ἄσε τὴ Μοῦσα τὴν τρελλή
καὶ τρέξε μ' εὐζωνος στολή
ἐκεῖ ποῦ ὑπερήφανον τὸ ἔθνος σου σὲ στέλλει.
Γ.— Ἐκατατάχτηκες ἐσὺ;
Γιὰ μὲ νὰ μὴ σὲ μέλλῃ.
Ἐγὼ καὶ μέσ' τὸ Γοίμποβο καὶ τότες μὲ τὴν Κούτρα,
ἐπῆα καὶ τοὺν τῶσπασα τοῦν Τούρκωνε τὰ μούτρα.
καὶ τῶρ' ἂν μὲ καλέσουνε, θὰ ξαγαπάω πρῶτος,
εἴτε γιὰ παραμάγκεας, εἴτε γιὰ καμαρότος,
εἴτε γιὰ ὅ,τι ἡ πατρις νομίση πῶς τῆς κάνει
γιὰ τὸ κλεινὸν στρατόπεδον ἢ πρόσληψις τοῦ Γιάννη.

Μ.— Μὰ λὲς νὰ γένῃ πόλεμος ἢ εἶναι διαδόσεις;
Γ.— Μωρὲ νὰ ἦσαι βέβαιος πῶς δὲν θὰ τὴν γλυτώσῃς.
Γένῃ δὲν γένῃ πόλεμος, δὲν εἶν' ἀμφιβολία
πῶς θὰ φυλάς τὰ σύνορα καὶ σὺ στὴ Θεσσαλία
κι' ἂν ἀπὸ τὴν γυναῖκα σου δυσκόλως ἀποσπᾶσαι,
ἐφέτο θέλοντας καὶ μὴ
μὲ τὴ μεθόριον γραμμὴ
ἀγκαλιασμένος θᾶσαι.

Ὁ Βενιζέλος τῶχει' πῇ στοὺς δημοσιογράφους
πῶς πλέον δὲν ἀνέχεται ἀφ' τὴν Τουρκιὰ κολάφους
κι' αὐτὰ τὰ λόγια σκέψου τα καὶ μέσ' τὸ νοῦ σου βάρτα
καθόσον ἢ στὴ Λάρισσα, ἢ σίγουρά στὴν Ἄρτα,
φρουρὸς τεμένους ἱεροῦ ἐσὺ θὰ πᾶς νὰ γένῃς
καὶ κάθε κόλαφο Μαργῆ
ποῦ ὁ Σεφκέτ θὰ μᾶς βαρῇ,
ἐσὺ θὰ τὸν ξεπλένῃς.

Μ.— Ἀκούω....
Γ.— Μ' ὅσα κι' ἂν ἀκοῦς ὁ τύπος, βεβαιώνει
πῶς ἡ Τουρκιὰ στὰ σύνορα ῥεβίθηδες μαζώνει.
ἐμπρὸς λοιπὸν κανονικά
καὶ μὴν ἀκοῦς τὰ φίλιζα
τοῦ Τούρκου παραμύθια
εἰς ὥρας ποῦ μὲ τὸ κοιλὸ μαζώνει τὰ ῥεβίθια,

Μ.— Φοβοῦμαι μὴ σὰν ἄλλοτε....
Γ.— Σκασμὸς καὶ μὴ φοβᾶσαι!
Ὁ Βενιζέλος κυβερνᾷ
καὶ δὲν θὰ πάθῃς πονηρὰ
ἐκεῖνα ποῦ θυμᾶσαι!

Μὴν τῆς θυμᾶσαι τῆς νεροπῆς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης
καὶ τῶν πολέμων τὰς ὁμάς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Μὴν τὰ θυμᾶσαι τὰ σταλὰ τῶν πολιτάρχων καὶ τὰ
πρώτεργα στὸν πόλεμον σὰν νὰ τὰν κορυβαλὰ
ἐσὲ χωρὶς πόλεμον ἐπὶ χωρὶς πόλεμον
λησιμόνησε τοὺς κλισάντας ἀνακτόρα καὶ βίλες
κι' ὑπὸ τὰ νεῦματα τ' ἀνδρὸς ποῦν' ἀρετὴ γεμάτος

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

καὶ ἄνωθεν κατέπεσεν νὰ διοικῇ τὸ κράτος,
προχώρει μὲ τ' ἀνδρεία σου προτεταμένα στήθη
καὶ βάρει τ' ἀφιλότιμου τοῦ Τούρκου τοῦ ῥεβίθη.

Λησμόνησε τῆς ἐποχῆς
μὲ τὰς ὑποχωρήσεις,
ποῦταν ἡ κόττες ἢ παχὺς
στοὺς κάμπους τῆς Λαρίσης.

Λησμόνησέ τὰ τὰ παλῆα, λησμόνει τὰ γελοῖα
πολέμων καὶ ναυμαχιῶν χωρὶς ἐπιτελεῖα
κι' ἂν ἡ πατρίς μωρὲ Μαρῇ στὰ ὅπλα σὲ καλέσῃ,
κοσκινोटρύπι κάμετο τοῦ Ναστραδίν τὸ φέσι.

Ὁ Βενιζέλος διοικεῖ
κι' ἂν τὸ κανόνι τρέξῃ,
ἀλλοίμονό του τοῦ Χακῇ
τὶ ἔχει νὰ τραβίξῃ!

Μὴ δειλιάς ἂν ἐφεδρον τὸ ἔθνος σὲ γυρεύει
γιατὶ καὶ μάγερα θὰ βρῇς ποῦ θὰ σοῦ μαγερεύει
κι' ἀνδρείους θάχῃς ἀρχηγούς
νὰ ῥίχνουν τὰ κανόνια,
κι' ὄχι τ' ἀρνιὰ καὶ τοὺς λαγούς
ποῦχες ἐκεῖ τὰ χρόνια.

Εἶν' ἄλλοι χρόνοι καὶ καιροὶ
γιὰ τὴν Ἑλλάδα τώρα·
εἶν' ὁ Λευτέρης βρὲ Μαρῇ
ποῦ κυβερνᾷ τὴ χώρα·
δὲν εἶν ἐκεῖνοι ποῦξερές οἱ βασιλεῖς τῆς τρέλλας
πώπερνανε τὸν πόλεμον ὡς εἶδος ταραντέλας.

Ἔτοιμος νᾶσαι στὸ φτερό
καὶ ξέχνα τὸ Ζιζάνιον·
βάλε μπροστὰ σου τὸ Σταυρό
καὶ χτύπα τὸ Κοράνιον
κι' ἐλπίζω πῶς μὲ τὴν εὐχὴν τοῦ πανιερωτάτου,
ὡσὰν κυπαρισσόμηλα θὰ ῥίχτῃς Τούρκους κάτω.

Μ.— Λοιπὸν;
Γ.— Λοιπὸν καὶ ξελοιπὸν τὸ πνεῦμα τοῦ Λευτέρη
εἶναι νὰ πάρῃς τ' ὄπλο σου καὶ νᾶσαι στὸ καρτέρι
κι' ὅταν ἰδῇς πῶς ὁ ἀγᾶς σώσῃλωσε τὴ μύτη,
βάρτου νὰ τὸν ταραξοῦμε
ὅσο ποῦ νὰν τ' ἀλλάξομε
φεγγάρι καὶ προφήτη.

Πρὸς τοὺς νέους κληρωτοὺς λένε στῆχους ἐκλεκτοὺς.

Μ.— Ἐμπρὸς ἀγνοὶ κι' εὐέλπιδες ῥωμιοὶ χωρὶς κηλίδα,
φορέσετε τ' ἀμπέχωνον καὶ τὴν περισκελίδα
καὶ τό τουφέκι βάλετε περίφανοι στὸν ὄμο
κι' ἀνοίχτε τῆς πατρίδος σας δαφνοστρομμένο δρόμο.
Ἐμπρὸς γενναῖοι μου βλαστοὶ
σύρτε στὸ λόχο γελαστοὶ,
ἐκεῖ ποῦ μυριαγάπητη γλυκεῖα πατρίδα στέκει
νὰ σᾶς στολίσῃ μὲ σπαθὶ κι' ἐλληνικὸ τουφέκι.

Ἐμπρὸς κι' ἂν ἡ μανούλα σας μὲ τὸ φιλὶ σᾶς στέρνει,
ἀγκάλῃ ἄλλῃ πρὸ γλυκεῖα καὶ πρὸ θερμὴ σᾶς πέρνει
νὰ σᾶς χαρίσῃ τ' ἄρματα πατέρων καὶ προγόνων
ποῦ μία τοὺς ἐγέννησε, μία Ἑλλάς καὶ μόνον!

Πάρτε βλαστοὶ μου τρυφεροὶ στὰ χεῖρά σας τ' ἀκμαῖα,
τὴ γαλανὴ τὴν ξάστερη τῆς λευτερίας σημαία
κι' ὑψώστε τὴν στὰ σύνορα μὲ θάρος λιονταριῶνε.
Γ.— Στάσου, Μαρῇ, νὰ πῶ καὶ γὼ δυὸ λόγια τοῦν παιδιῶνε!

Γενναῖοι νεοσύλλεκτοι ἀκούσετε τὸ Γιάννη!
Μὴ πρῶτο ποῦ σᾶς ντύσουνε ῥιχτῆτε στὸ καζάνι
ἢ σ' ὅποια συναντήσετε μπροστὰ σας παραμάννα,
καὶ τ' ὄνειρόν σας πάντοτε νὰ εἶν' ἡ κουραμάννα!
Μὴν ἀρκινῆσετε καὶ σεῖς τῆς ἴδιας ἱστορίας
πώκάνανε στὰ χρόνια μου ἢ ἄλλες ἐφεδρείες,
γιατὶ ἐτότες, βρὲ παιδιὰ, Ἀνόρθωσις δὲν ἦτο
κι' ὅσο πολὺ κι' ἂν ἔτρωες δὲν ἐπαρτηρεῖτο.

Ἄν ἔχετε καθὼς κι' ἐμεῖς καὶ σεῖς τὴν ἴδια γνώμη,
συλλογιστῆτε το καλὰ γιατί εἶναι νέοι νόμοι.
Δὲν εἶναι τώρα στὸ στρατὸ ἐκεῖν' ἡ ἀναρχία
πώκλέφταμ' ὅλο τό φαί μὲ τὸν ἐπιλοχία!

Τώρα μὲ τὴν Ἀνόρθωσι, ὅπου νὰ βάρτε χέρι,
θὰ βρῇτε σάν τό διάολο μπροστὰ σας τὸ Λευτέρη
παρὰ νὰ φυλαώσατε ἀπὸ λαθροχειρίες.
Μ.— Μωρ' ἄσε νὰ μιλήσω γὼ καὶ πάψε τῇ μωρίες!

Φορέσετε γενναῖοι μου μαζί μὲ τὴ στολή σας,
τό θάρρος ποῦ ἀνέκαθεν ἡ ἔνδοξος φυλή σας
φοροῦσε καὶ συνέντριβε τυραννικάς ἀλύσεις.
δεῖχτε πῶς δὲν μαραινέται ἡ τῶν ἡρώων φύσις
ἀλλ' ἐν ὀρίζοντι λευκῷ ἀκμαιότερα θάλλει.
Γ.— Σταμάτησε μωρὲ Μαρῇ νὰν τοὺς μιλήσω πάλι.

Μᾶς φοβερίζει βρὲ παιδιὰ, ὁ Τούρκος ὁ κανάγιας
κι' ἂν μὲ τὰ μοῦτρα πέσετε στὸν ἔρωτα τῇ βάγιας
καὶ δείχτ' ἐκεῖ τὸ θάρρος σας καὶ τὴν παλληκαριά σας,
θάρτετε ναῦρετε τζαμιά στημένα στὰ χωριά σας.

Τὸν Τούρκο ξεματίσετε
ξιφτέρια τοῦ στρατῶνος
καὶ μὴν αἰχμαλωτίσετε
κουβέρτες τοῦ κοιτῶνος
ὅπως συχνὰ συνέβαιναν εἰς ἐφεδρείας ἄλλας.
Μ.— Τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς τηρεῖτε τὰς μεγάλας
κι' ἐμπρὸς εἰς τὸ καθήκον σας μετὰ φιλοπατρίας.
Γ.— Χωρὶς νὰ εἰσθ' ἐξάδελφοι μὲ τὰς ὑπηρετίας.

Μ.— Τὸ ἔθνος τὰς ἐλπίδας του σ' ἐσᾶς παιδιὰ στηρίζει.
Γ.— Ὁ Βενιζέλος κάσινα τοῦ Τούρκου δὲν χαρίζει,
κι' ἂν ἴσως πολεμήσουμε
προσέχτε στρατιῶτες
νὰ μὴν ὑποχωρήσουμε
τροχάδην σάν ἐτότες.

Μ.— Ἰδρῶτα χύσατε τιμῆς
στὰ πάτρια ἐδάφη.
Γ.— Μὴν παίζετε καθὼς ἐμεῖς
κουφτούλια στὸ χωράφι.
Μ.— Ἀκμαῖοι, γενναῖοι ψυχοὶ, πρὸς τὰ ἐμπρὸς χωρεῖτε.
Γ.— Προσέχετε στὰ κουτουροῦ ποτὲ νὰ μὴ βαρεῖτε
ὅπως ἐμεῖς ἐκάψαμε φουσέκια μυριάδες
πολλάκις ἐκλαμβάνοντες τοῦ σπίγγους γιὰ χοτζάδες.

Μ.— Εἰς τῆς πατρίδος τὴν φωνὴν μὲ θάρρος προχωρεῖτε·
Τιμήσετε τὰ ὅπλα σας γενναῖοι συμπολίται.
Γ.— Ἀντίο κι' ὦρα σας καλὴ
καὶ τρέξετε στὰ σύνορα
νὰ βγάλετε τοῦ Μπαμπαλῇ
γένια, μαλλιά καὶ τσίνορα.

Μ.— Πηγαίνετε μὲ τὰς εὐχὰς τοῦ ἔθνους οὐλολήρου.
Γ.— Καὶ τὰς δεύσεις τὰς ὀννὲς τοῦ ἔθνους καὶ ἁλίσσον
μὰ γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακὸ στὸ δρόμο ποῦ πηγαίνετε
ἂν ἀπατήσῃτε τὰ πόδια, τὴν ἔσσην τὸν δένετε
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑἰΕΣΤΡΙΟΥ

ΖΙΖΑΝΙΟΝ

Διάλογος πού ἀφορᾷ τὴν ἐντοπία συφορᾶ.

Γ.— Τώρα πού λές μωρὲ Μαρῆ με τὰς ἀνωμαλίας, ἄλλοι ἐνδιαφέρονται ὑπὲρ τῆς Ἰταλίας, ἄλλοι μιλοῦνε κουτουροῦ περὶ τῆς Τριπολίτιδος κι' ἄλλοι πού υποφέρουν ἐκ σκωληκοειδίτιδος καὶ στὸ Σπιτάλιο θέλουνε νὰ γένουνε κονάκι, πηγαίνουν με σημείωσι νὰ θροῦν τὸ Μιχαλάκη.

"Ἄλλοι μὲν λένε ὅρὲ Μαρῆ μετὰ χαιρεκακίας πῶς κατεστράφη ἐντελῶς ὁ στόλος τῆς Τουρκίας. ἄλλοι στενωχωρεῦνται πῶς τὰ νερά πού κάνει στὸν κήπο τῆς Γεωργικῆς δὲν ἄφησαν βράνι, περὶ πολέμου, ὅρὲ Μαρῆ, μιλοῦνε μετὰ ζέσεως αὐτοὶ πού λόγους ἔχουνε σπουδαίους ἐξαιρέσεως, ἄλλοι θαρροῦν πῶς τοῦ Σεφκὲτ θὰ πιάσουνε τὰ γένια, ἄλλοι διὰ τὸ ἔλλειμμα μιλοῦν τοῦ Κοργιαλένια καὶ στέκει μετὰ τὰ στόματα ὁ κόσμος κεχρηγμένος ν' ἀκούῃ χασομέρηδες πού λέν' τὰ γεγονότα.

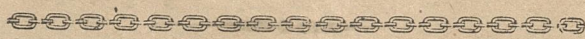

Μ.— Τοῦ μακαρίτου προπαντὸς μ' ἀπασχολεῖ τὸ ἔλλειμμα· ἀλλὰ καὶ τί νὰ κάμουμε; ἴσως καὶ θεῖον θέλημα νὰ ἦτο μωρὲ Γιάννη, ἔλλειμματίας πρὸς ἡμᾶς ὁ γέρον νὰ πεθάνῃ! Ἐπιθυμοῦσα νάτανε, σωστὰ καθὼς τ' ἀφίνει μ' ἀφελιψὰ τὰ βρίσκουνε τί διάλογο νὰ γίνῃ; "Ἄν ἦταν" ἀπὸ ζῶντας τοῦ ν' ἀναφανῇ τὸ ἔλλειμμα, μπορούσε νὰν τὸν ἔφερνε κανεὶς καὶ στὸ πλημμέλημα ἐπὶ ἀπροσεξία κι' ἄς ἔφερνε κι' αὐτὸς ἐμᾶς ἐπὶ πλεονεξία!

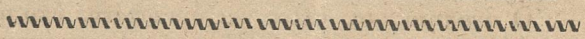

Τώρα μ' αὐτὸν τὸν πόλεμον καὶ τὰ δομωδωδάρια, βαρέθηκα, μωρὲ Μαρῆ, ν' ἀκούω σαλιαρίσματα τοῦ καθενὸς τεμπέλη περὶ τοῦ τί ὁ Γερμανὸς καὶ ὁ Ἰγγλέζος θέλει. Καὶ σὲ ταβέρνα δὲν μπορείς νὰ πῇς τὸ καρτεζί σου πού διπλωμάτες ἔρχονται νὰ κρίνουνε τὸ καὶ σου, ἄλλος μὲ πάλιν κάπελο κι' ἄλλος μὲ μπερετόνι τὴν ἐγγλὼν τοῦ Ἀϊρενταλ, τοὺς λόγους τοῦ Τιτόνι!

Τώρα Μαρῆ π' ἀνάστατον διατελεῖ τὸ κράτος, ἐπροσωποκρατήθηκε κ' ὁ κύριος Κουράτος καὶ παρακάτω κύταξε νὰ δῇς πού γράφουν ἄλλοι τὰ αἶτια πώμπάσανε τὸ φίλο στὸ τσουβάλι.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ἡ Ἀρμάδα

Ἡ Τούρκικη ἀρμάδα, ἡ φουκαροῦ, ἐβγήκε μετὰ μπουνάτσα σὰν τὸ λάδι καὶ τρέχει ἐδῶ κι' ἐκεῖ στὰ κουτουροῦ καὶ κρύβεται ἀπ' τὸ πρῶτ' ὡς τὸ βράδυ.

Κι' οἱ Ἰταλοὶ μετὰ τ' ἀνοικτὸ κανόνι, τὴν κυνηγοῦν πὲρ μάρε ἔπὲρ τέρρα, γὰρ νὰ τὴν χάψουνε σὰ μακαρόνι ἢ ὄνι μόντο ἢ ὄνι μανιέρα.

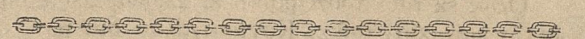
Κι' ἔτσι ἡ δόλια ἀρμάδα ἀπ' ὦρα σ' ὦρα, κρατώντας εἰς τὴν πλώρη δάφνη ἀμάραντο θὰ πλακωθῇ καὶ θὰ συρθῇ ἀπ' τὴ μπόρα καὶ θαῦρη τῶν παθῶν τῆς πλᾶ τὸν Τάραντο.

Φάλαβαφ.

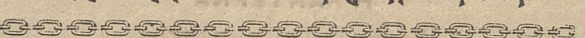
ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Τῷ Μιχαλάκῃ τῷ Ζερβῷ τὰ νικητήρια ὡς λυτρωθέντα τῶν πολλῶν βασανιστήρια καὶ εἰσελθόντα εἰς φιλάνθρωπα μαρτύρια. Κι' ἐκείνων πού τὸν εἶχαν στὸ στομάχι των ἐκ νέου τοὺς ἐκόλλησε στὴ δάχιν των, ὡς ἔχοντας τὴν Μέκαν ἀπροσμάχητον.

Ὁ γύφτος.

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΕΣΗΓΗΣΙΣ

Παρηκολούθουν προχθὲς δύο γνωστοὺς μου μεσήλικας, συζητοῦντας πολὺ ζωηρῶς. Ἡννόησα ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ τοὺς κατασκοπεύσω, ἀλλὰ ἡ περιέργεια ἐνίκησε τὴν κολοήθειαν καὶ ἀντὶ νὰ ἀπομακρύνωμαι τοὺς ἐπλησίασα περισσότερον.

— Ποτέ! ἔλεγεν ὁ μᾶλλον πρεσβύτερος. Ἄν πρόκειται νὰ τὴν πάθῃ αὐτὸς, καλλίτερα νὰ πάθῃ στὸ διάλογο ὅλος διόλου!

— Ἦτο πλέον καταφανὲς ὅτι οἱ ἄνθρωποι ὁμιλοῦσαν διὰ ζητήματα οἰκονομικῆς φύσεως καὶ μάλιστα περὶ γάμου, ἀφοῦ ἐπρόκειτο κάποιος νὰ τὴν πάθῃ.

Ἀπεφάσισα τότε νὰ ἀπομακρυνθῶ τελείως, ἀλλ' ἐσκέφθην ὅτι τὸ ζήτημα θὰ ἦτο πλέον γνωστὸν καὶ εἰς ἄλλους ἀφοῦ ἐβγήκαν αὐτοὶ εἰς τὸ ὑπαίθριον νὰ τὸ κανονίσουν γεγωνοῦν τῇ φωνῇ.

— Εἶσαι ἀναγκασμένος νὰ τὴν δώσης, ἔλεγεν ὁ ἄλλος, διότι αὐτοῖον σοῦ τὴν πέρνουν μετὰ τὸ ἔτσι θέλω καὶ τότε τί θὰ κάμῃς; Θὰ φανῇς κακὸς χωρὶς γούστο.

— Ἀ! Μὲ τὸ χέρι τοῦ ἄς τὴν πάρουν! Ἀλλάζει τὸ πρᾶγμα. Ἐγὼ νὰ μὴ τὴν δώσω μετὰ τὴν θελήσιν μου!

— Τὶ περιέργον συνοικέσιον, ἔλεγα καθ' ἑαυτὸν! Δυστυχισμένον κορίτσι!

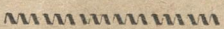
— Ἐγὼ τὴν ἐδίδα μετὰ ὅλην μου τὴν εὐχαρίστησιν. Ζημίαν βεβαίως δὲν θὰ εἶχαμε ποτέ.

— Θαυμάζω, ἀδελφε, μετὰ τὴν εὐκολίαν πού χαρίζεις ἐσὺ τὰ πράγματα σου! Ἐλογάριασες πόσα ἑκατομύρια σοῦ στοιχίζει;

— Ἐχασα τὴν ὑπομονὴν καὶ τοὺς ἐπλησίασα.

— Τὶ ἔχετε καὶ φωνάζετε μέσ' τὸ δρόμο;

— Ἀ! τίποτε! Προσπαθῶ νὰ πείσω τὸν κύριον ἀπὸ δῶ, ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ μᾶς συμφέρει νὰ δώσωμεν τὴν Σούδαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν!

ΟΜΙΛΙΑΙ ΤΡΙΤΩΝ

— Γνωρίζετε μετὰ τὸν κύριον;

— Οὐκ ἔχω τὴν τιμὴν.

— Εἶναι ὁ κ. Παξινόπουλος ἀστυάρχος.

— Χαίρω πολὺ. Εἶπατε σεῖς ὁ ὅποιος πρὸ ἡμερῶν ἑκατασχέσατε τοὺς ἄρτους τοῦ Δημοτικοῦ Ἀγροποιοῦ;

— Μάλιστα. Ἀλλὰ πῶς; Τόσῃ ἐπιτυχίᾳ σὰς ἔχω μετὰ τὸ πρᾶγμα. Μήπως νομίζετε ὅτι δὲν ἔκαμα καλὰ;

— Μὲ συγχωρεῖτε κύριε ἰατρε. Ἀπεναντίας σὰς συχαίρω διὰ τὸ θάρρος σας, διότι δὲν εἶναι μικρὸν πρᾶγμα νὰ εὐρίσκη κανεὶς ἐλλείψεις εἰς τὰ ἔργα

τῆς μοναρχίας. Ἐγὼ ἔζησα εἰς τὴν Ρωσσίαν πολλὰ ἔτη καὶ γνωρίζω πολὺ καλὰ ὅποιος συνεπείας ἔχει μία τοιαύτη τὸλμη.

— Δὲν πρόκειται περὶ θάρονος κύριέ μου. Ἐδῶκα τὴν ποιότητα μὴ συμφωνῶν μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου καὶ ἐξετέλεσα τὸ καθήκον μου. Ἀπόδειξις ἄλλως τε τῆς νομίμου ἐνεργείας μου εἶναι ἡ καταδίκη τῶν ἀρτοποιῶν ὑπὸ τοῦ Πταισματοδικείου.

— Ὡστε σεῖς εἴσθε ἐντεταλμένος ὑπὸ τῆς πολιτείας νὰ ἐπιβλέπετε τὴν ἀγοράν;

— Καὶ ἐν γένει.

— Μάλιστα, καὶ ἐν γένει πᾶν τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν δημοσίαν ὑγίαν.

Μὴ σὰς παραξοφαίνεται ἂν αἱ ὁμιλίες μου εἶνε κάπως περιέργαι, διότι εἶμαι ξένος καὶ φυσικῶς τῷ λόγῳ πολὺ ἀδαῆς τῶν ἐγχωρίων πραγμάτων, πολὺ δὲ μᾶλλον τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων.

Ἦρθα πρὸ τριῶν μηνῶν ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν Ἀφρικὴν καὶ λόγῳ τοῦ ἐξαιρετοῦ κλίματος ἀπεφάσισα νὰ ἐγκατασταθῶ ὀριστικῶς ἐνταῦθα.

— Καὶ ὀνομάζεσθε παρακαλῶ;

— Τύφος!!!

Ὁ Μυστικός.

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΕΡΓΟΝ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΝ

Μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ νέον Ἀδελφάτον τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων, τὸ ἀποτελεσθὲν ἡδὴ ἐκ συμπολιτῶν ἐπιλέκτων, εὐσυνειδήτων καὶ ἀνεξαρτήτων, θὰ ἔχῃ τὴν δύναμιν καὶ τὴν εὐγενὴ πρόθεσιν νὰ ἐργασθῇ καὶ πέραν τῆς ἀκτίνας τοῦ Νοσοκομείου, συνιστῶμεν πρὸ παντὸς νὰ σκεφθῇ σοβαρῶς διὰ τὸ δάσος.

Τονίζομεν τὸ σοβαρῶς, διότι ἐγένετο ἄλλοτε μία ἀπόπειρα πρὸς ἐκμετάλλευσιν τοῦ δάσους, ἀλλ' ὑπὸ τοιούτους ὅρους ὥστε νὰ μὴ εἶναι δυνατόν εἰς ἐπιχειρηματίας οὔτε καὶ νὰ σκεφθῶσι τίποτε.

Ὁ μέγας οὗτος θησαυρὸς τῆς Νήσου ὅστις μέχρι σήμερον εὐρίσκεται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν αἰγοποιμένων καὶ τῶν ὑλοτόμων, εἶναι μέγα λάθος, ἂν ὄχι ἐγκλημα, νὰ παραμῆνῃ ἀκόμη κεκρυμμένος εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Ἀδελφάτου.

Ἀνυπολόγιστος θὰ ἦτο ἡ ὕλική ὠφέλεια, τόσον τῆς πόλεως ὅσον καὶ τῶν πέριξ χωρίων, παραχωρουμένου τοῦ δάσους πρὸς ἐκμετάλλευσιν ἥτις θὰ παρήχε πάντοτε συστηματικὴν καὶ διαρκὴ ἐργασίαν εἰς πλείστους.

Δὲν ἐννοοῦμεν βεβαίως νὰ ζημιωθῶσιν τὰ Καταστήματα διὰ νὰ ὠφελήσων τὸν ξένον ἴσως ἐπιχειρηματίαν· ἐπιβάλλεται ὅμως νὰ παρέξωσι πᾶσαν ἐφικτὴν εὐκολίαν εἰς τοὺς ὅρους τῆς ἐκμετάλλευσως, διότι δυσκόλως θὰ εὐρεθῇ ἄνθρωπος ὅστις θὰ ἀποφασίσῃ νὰ θυσιάσῃ ἐκεῖ τὰ χρήματα τοῦ ὑπὸ τοῦς ὅρους τῆς πρώτης διακηρύξεως.

ΠΡΟΣΩΠΟΚΡΑΤΗΣΙΣ

Ἄν καὶ ἡ ὑπόθεσις εἶναι ὅλως ἰδιωτικῆς φύσεως καὶ συνεπῶς οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ἔχωμεν νὰ ἀσχοληθῶμεν ἐπ' αὐτῆς, οὐχ ἦτο δμως ἐν τῇ ἐξελίξει τῆς παρουσιάζονται σημεῖα τινα διεγείροντα τὴν κοινὴν περιέργειαν.

Ὁ ἐν Ἀργυροπόλει πολιτευόμενος κ. Σ. Κοσμετάτος καὶ ὁ ἐκ Σάμης πολιτευτὴς κ. Γ. Κουράτος, ἦσαν φίλοι. Φίλοι πολιτικοὶ ἀμφοτέρω, συνεργασθέντες πολλάκις διὰ τὰ κοινὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς τῶν Ἐθνικῶν ἀντιπροσώπων, παρεστάθη ἀνάγκη νὰ συνεργασθῶν καὶ πάλιν. Φαίνεται ὅμως ὅτι διὰ τὴν συνεργασίαν αὐτὴν ἐχρειάσθησαν μερικὰ χρήματα τοῦ κ. Κουράτου τὰ ὅποια πολὺ προθύμως τῷ παρήξεν ὁ κ. Κοσμετάτος μεταβάς εἰς τὸ ἐνταῦθα ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ ὑπογράφας ὡς ἐγγυητῆς καὶ πρωτοπληρωτῆς, τρία ἑκατομύρια συναλλάγματα ἐξ ὀκτακοσίων δραχμῶν ἑκαστον, συνυπογράφαντος ἐννοεῖται καὶ τοῦ κ. Κουράτου ὡς ὀφειλέτου.

Τὸ πρῶτον συναλλάγμα ἔληξε τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον. Ἡ Τράπεζα προσεκάλεσε τὸν κ. Κουράτον νὰ πληρώσῃ, ἀλλ' οὗτος μὴ δυνηθεὶς νὰ ἀποτίσῃ ὁλόκληρον τὸ ποσὸν προέτεινε νὰ πληρώσῃ τὸ ἥμισυ ζητήσας προθεσμίαν διὰ τὸ ὑπόλοιπον.

Ἡ Τράπεζα δὲν παρεδέχθη τοῦτο, ἀλλὰ προέβη δικαστικῶς καὶ κατέδωκεν ἀμφοτέροις ὀφειλὰς καὶ τῷ κ. Κουράτῳ καὶ τῷ κ. Κοσμετάτῳ εἰς τὴν πληρωτὴν τὰ χρεῖς διὰ προσωπικῆς κρατησεως. Ἐκτελεῖται ἡ ἀπόφασις καὶ ἀλλήλῃν τὰ ὀφειλόμενα.

Βεβαίως εἶναι δικαίωμα τῆς Τραπεζῆς νὰ προσδιορῇ τὴν ἀναγκαστικὴν πληρωτὴν τῶν ἀποβάντων, ἀλλ' ἐρωτῶμεν ποῦ εἶναι τὸ συμφέρον τοῦ καταστήματος; Νὰ φυλακίσῃ τὸν μὴ ἔχοντα, ἢ νὰ πληρωθῇ ἀπὸ τὸν ἀξιοχρεῶν πρωτοπληρωτῆν;

ΛΑΚΟΒΑΤΕΛΙΟΣ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΝΕΡΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΚ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Η ΝΕΡΟΠΟΝΤΗ

Όχιτ' εβάρει αδύνατα
τοῦ Φόρου τὸ ῥωλόϊ,
ὥρα ποῦ κάθε ἄρκοντας
θὰ πάη στὸ κατώη
νὰ γδῆ μὴν πῶς ἡ δοῦλα του
ἦ τὸ ζουρλό παιδί του
δὲν ἔσφιξαν τὴν κάνουλα
καὶ ῥέει τὸ βουτοῖ του

Ὡρα ποῦ τὸ Ληξούριον
γὰ δειπνῶν πιτιτέλια
ψωνίζει ἀπὸ τοῦ Μάντουκα
τοῦ ἄμμου ῥαπανέλια,
στιγμὴ ὅπου ὁ Κάτσοντας
στοῦ Δρόσου τὰ θρανία
πολυλογάει σοβαρῶς
γὶ ἀλεύρια καὶ δελτία.

Ὡρα ποῦ ὁ Ξεδάχτυλος
μὲ τὴ νοικοκυρά του
πάει καὶ κάνει συντροφιά
εἰς τὰ πεθερικά του,
ὥρα ὅπου ἡ Μπάντα μας
προβάρει τὴν Πίπινά
κι' ὁ πεθερός μου κι' ὁ Πασᾶς
τσογάρουνε κοντσίνα.

Τὴν ὥρα αὐτή, χωρὶς βροντὴ
τοῦ γέρω Καμινάρη,
χωρὶς καμμιὰ συζήτησι
τοῦ Σπύρου τοῦ Διβάρη,
χωρὶς νὰ κάμῃ ἕναν καυγᾶ
στὴ Μουσικὴ ὁ Βάσος
καὶ δυὸ χιλιάδες μπαστουγιές
νὰ δώσῃ ὁ Κομηνάτος.

Μεμίας γὰ ἐκδίκησι
ὁ ἄτιμος Λεβάντες
τῇ μπουκαπόρτες ἄνοιξε
ἀπ' ὅλες του τῇ μάντες
καὶ βρέξε βρέξ' ὁ ἄθεος
μᾶς ἔκαμε παποῦδι
ὅπου ἔμπατοσελάρησε
τὸ Γιάννη τὸ Λυκούδη

Τέτοια βροχὴ ἀβάσταχτη
καὶ τέτοια συντελεῖα,
νῆρτι τὸ χειλοπόταμο
στοῦ Φόρου τὴν πλατεῖα,
νὰ σύρῃ γίδες, ἄλογα,
ντριστεῖα κρεβατιῶνε,
μάγγους, φιλοπαρέθυρα,
κυβελαιριές σπητιῶνε,
νὰ συνεπάρῃ τῇ λιθιές,
τῇ ποταμιές τσοῦ δόμους,
νὰ μὴν ἀφήσῃ γέφυρα,
νὰ κόψῃ τόσους δρόμους,
κι' ὅλα τὰ Λουβερδέικα
νὰ παρασυνοργιάσῃ,
δὲν τὴν θυμᾶται ἀνθρωπος
κανέννας μὲς τὴν πλάση.

Ἄλλα τὰ πῆε στὸ Μεροσιᾶ
κι' ἄλλα στὴ Βουδαπέστη,
τὰ δένδρα τὰ τῆς γνώσεως
τ' Αἰζουλου τοῦ Φορέστη.
Τὰ κάβολε τοῦ Καστανῆ
τὰ πῆε στὴ Γεσθημανή.
Κι' ἐμένανε ἱσ' ἀμουδαρές
δὲν μ' ἄφησ' ἕνα ῥέπι
(ἂν καὶ τὰ σιάζω παραμπρός
ἀπὸ τῇ θειᾶς τὴν τίεπη.)

Δὲν περιγράφει τὸ καζὸ
μ' ὅσα κανεῖς κι' ἂν λέῃ
γὰ βλέπῃς τὸ Ληξούριον
ᾧν κότορο νὰ πλέῃ,
καὶ τὸ Γιωργάκι τὸ Δαυῆ
κολάρους νὰ πετάῃ
καὶ μέδ' τὴν ἀποθήκη του
σᾶν κλάρος νὰ βουτάῃ,
τὸν Καστανῆ τὸν Πουλερὸ,
τὸν Τάση Λιβεράτο
νὰ μὴ μπόρουνε νάβρουνε
μέσ' τὴ σαράγια πάτο!

Τοῦ Δρόσου τοῦ κακόμοιρου
τὴν πέσαν τὰ νεφρά του
ποῦ ὅλη νύχτα βούταε
νᾶβει τὴν πεθερά του.
Ποτὲ τέτοιο σπετάκολο
δὲν τὸ θυμᾶτ' ὁ Κρέκας
ποῦνε μπαρπῆρης γέροντας
ὥσ᾿ παπᾶς τῇ Μέκας.

Τζώρτζης.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ὁ ἀγαπητὸς μας φίλος καὶ συνεργάτης ὑπὸ τὸ
ψευδώνυμον «χωριάτης» κ. Παναγῆς Γεωργόπου-
λος ἢ Παχιόλος ἐκ Μουσάτων, ἐμνηστεύσατο τὴν
δεσποινίδα Ἀλεξάνδρα Η. Φόρτε ἐκ Μιχάτων
Ὁμαλῶν καὶ τοὺς συγγαρόμεθα ἐγκαρδῶς εὐχόμε-
νοι πᾶσαν εὐτυχίαν. Εἰς βεβαίωσιν μᾶς ἀπέστειλε
καὶ τοὺς ὁραίους του στίχους.

ΤΗΝ ΕΥΡΗΚΑ!

Σιμὰ στὴ ῥίζα τοῦ βουνοῦ
μέσ' τὰ κλαδιά κορυμμένη
εὐρήκα πῶκαθότουνε
πέρδικα πλουμισμένη.

Ὁμορφὴ πετροπέρδικα
μ' ὅλα τῆς τὰ πλουμίδια,
μὲ δύο μάτια σάν ἐλῆες
καὶ σὰ σπαθιά δυὸ φρύδια.

Τὰ βρόχια καὶ τὰ δύχτια μου
τὰ στέν' δολόγυρά της,
κι' ἐκεῖνη τὸτ' ἐτίναξε
μὲ χάρι τὰ φτερά της

Κι' ὁλόχαρῃ ἐπέταξε
μέσα στὴν ἀγκαλιά μου
νὰ τρέφεται παντοτεινά
μὲ τὰ γλυκὰ φιλά μου.

ΣΤΙΧΟΙ ΦΙΛΙΚΟΙ

Ἀπὸ τῆς Δευτέρας μέχρι τῆς Πέμπτης, παραμει-
ναν ἐνταῦθα ξεγυμνοί παρὰ τῷ βουλευτῇ κ. Θ.
Κοντομυχάλλῳ, ὁ κ. Κων. Σκόκος ἐκδότης τοῦ Ἑθ-
νικοῦ ἡμερολογίου μετὰ τῆς κυρίας του.

Ὅπως ἐκ τοῦ προχείρου ὁ κ. Σκόκος περιέγρα-
ψε τὴν κατοικίαν τοῦ κ. Κοντομυχάλλου διὰ τῶν ἑ-
ξῆς στίχων.

Η ΛΑΝΤΕΡΝΑ

Βλέπεις ἐκεῖνο τὸ σπητάκι
κεῖ ἔξω στὴν ἀκρογιαλιά
ποῦ λούζεται μέσα στὸ κῆμα
καὶ στῶν ξερύρων τὰ φιλά;

Ποῦ τὸ χαϊδεύουνε ἡ αὔρες
κι' ἡ νύχτες τοῦ ζουφομιλοῦν;
Ποῦ γύρω οἱ βράχοι, τὰ βουνάκια
κι' ἡ πρασινάδες τοῦ γελοῦν;

Ἐκεῖ ἔχει στήσῃ τὸ βωμό της
τοῦ Θεοδώρη μας ἡ ψυχὴ
μακρονὰ ἀπ' τοῦ κόσμου τῆς ἀσχημῆς
σὲ ἀγάπη, σκέψι, προσευχή.

Σάν ἔξωκλῆσι τῆς ἀγάπης,
σάν παλατάκι τῆς χαρᾶς
ἀπ' ἕνα μόνον λειτουργεῖται
ἱεροῦργὸ τῆς μοναξιάς.

Ἐκεῖ δὲν φθάνουν ἡ φουρτούνες
καὶ τῶν παθῶν ἡ ταραχὴ
μίσση καὶ ζήλειες δὲν τ' ἀγγίζουν,
δὲν τ' ἀσχημίζει ὀχλοβοή.

Καὶ μόνον ὅσες καρδιές πιστεύουν
ὅσες τὸ νοιώθουν τ' ἀγαπᾶν
σάν σὲ προσκύνῃμα πηγαίνουν,
τό χαίρονται καὶ τό εὐλογᾶν.

Εἶν ὁμορφὸ τὸ παλατάκι
στὴ σιωπῇ, στὴ μοναξιά,
μὰ πὺ πολὺ τὸ ὁμορφαίνει
τοῦ Θεοδώρη μας ἡ καρδιά.

Σ. Ζ.

Σ' αὐτοὺς τοὺς οἴστρους Σκόκε μου
ἡ Μούσα σου σὲ φέρει
γιατ' εἶδες τὴ Λαντέρνα μας
τώρα τὸ καλοκαίρι,
μὰ κάτσε ν' ἀκρινήσουνε
οἱ γρόοι τοῦ Γενάρη
κι' ἂν σὲ βαστάῃ κόπιασε
ν' ἀνάψῃς τὸ φανάρι!

ΝΕΡΟΣΕΡΕΝΑΔΑ

Ἐπιοχτές μὲ τὸ φεγγάρι
πρὶν ἔσοχῃ βροδνὰ,
βῆσαν ἔξω σερενάδα
ἐσφιλιπτα παιδά.

Κι' ἄκουα τὰ μαντολίνα
στῆς νυχτὸς τῇ σιγαλιά
ποῦσαν μὲ τὸ τίνγκι, τίνγκι,
κάτου στὴν ἀκρογιαλιά

Κι' ἀπουνάτου σ' ἕνα σπῆτι
πούσαν ῥάδα ξωτικά,
ἐβαροῦσαν ἡ κιτάρες
ῥέ καὶ σὺλ ἀρμονικά.

Ἄλλ' ἀπάνου στὸ τραγοῦδι
«Ἀχ! γὰ σένα λαχταρῶ»
υπλοῦμι, ἀπύνουθε τοὺς βρόχει
ἕνας σίκλος μὲ νερό.

Κι' ἔφυγαν οἱ ἀναμμένοι
ἀπὸ ἔρωτα σφοδρὸ,
μὲ τὴ φλόγα τοὺς σβιμένη
ἀπὸ τ' ἄεαφνο νερό.

Φλάκ - Φλούκ.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

1 1/2 τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὀ-
ψει ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ
δρ. 10, 000, πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου
τοῦ τόκου ὀριζομένου εἰς 1 τοῖς 0)0 κατ'
ἔτος μέχρι 50, 000 δραχμῶν, πέρα δὲ καὶ
τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς 1 1/2 τοῖς 0)0.

2 τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέ-
σεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἑξ μηνῶν.

2 1/2 τοῖς 0)0 μετὰ ἐν ἔτος

3 τοῖς 0)0 μετὰ δύο ἔτη

3 1/2 μετὰ τέσσαρα ἔτη

4 0)0 μετὰ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον ὡς
καὶ διὰ τὰς πέρα τῶν 5 ἢ τὰς διαρκεῖς.

Ὁ τόκος καταβάλλεται καθ' ἑξαμηνίαν
τῇ 2 Ἰανουαρίου καὶ 1 Ἰουλίου.

Λέγεται καταθέσεις ταμειυτηρίου εἰς τρα-
πεζικὰ γραμμάτια 4 0)0 καὶ εἰς χρυ-
σὸν 3 0)0.

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Σπυρ. Λαμπρινός, Μαρία Μαγνίτου (Καρδα-
κάτα)-Γεράς. Καπάτος, Στάμος Ἀποστολάτου
(Ἀργοστόλιον)-Ἰωάν. Κουροῦλης, Ζαχαροῦλα
Φραγκῆ (Φραγκάτα)-Σπυρ. Βαλλιάνος, Σταμα-
τοῦλα Καμπίση (Κεραμῆς)-Σπυρ. Μουρελάτος
Σπυριδοῦλα Μουρελάτου (Χανδάτα)-Σάββας Μα-
γουλᾶς, Σταματοῦλα Ρομπάτου (Περατᾶτα).

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ
ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Ἡ Βουλὴ συγκαλεῖται μεθαύριον.

— Ἀπόδειξις ὅτι ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς
ἡμεθα ἦσοχοι, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει δὲν
πιστεύομεν διὰ τὰ ἐμῶντες ὁ Βενιζέλος τριακοσί-
ους πενήντα τίττικους νὰ τὸν ἐνοχλοῦν.

— Παραμένει οἰκογενειακῶς ἐνταῦθα ὁ ἀγα-
πητὸς μας συμπολίτης καὶ φίλος, Αἰδεσιμώτατος
Ἀντώνιος Βαλσαμάκης ἐφημέριος τῆς ἐν Ὁδη-
σῶ ἑλληνικῆς ἐκκλησίας.

— Ἀφίκετο οἰκογενειακῶς εἰς Κεραμῆς ὁ ἀξι-
ότιμος συμπολίτης κ. Νικόλαος Δικταρόπουλος
ἐφοπλιστής.

— Ὁ συνταξιόχος καθηγητὴς κ. Κορνελάτος
διαμένων διαρκῶς ἐν Ἀργοστόλιῳ, ἀναλαμβάνει
ἰδιαίτερας παραδόσεις καὶ δέχεται οἰκοτρόφους
φοιτητῶνας εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα ἔχων αὐτοὺς
ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν του.

— Κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς πανηγύρεως τοῦ Δρα-
πάνου, συνελήφθη ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὁργά-
νων ὁ φονεὺς Λουκάς Πετράτος.

— Τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν κ.κ. Διον. Ραζῆ ταχυ-
δρομικοῦ ὑπαλλήλου καὶ Ἀλεξάνδρου Χαριτίου
ἐξ Ἀγκῶνος Θιναίας. ἐγένετο συνεισφορά διὰ τὴν
προσωρινὴν ἐπισκευὴν τῆς μεταξὺ Φάρων καὶ
Κουρουκλίτων καταστραφείσης ὁδοῦ.

— Συνεισέφερον ἅπαντες σχεδὸν οἱ ἔμποροι τῆς
πόλεως καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν
ταχείαν ἀποκατάστασιν τῆς συγκοινωνίας.

— Καὶ εὐτυχῶς ἀπὸ τῆς προχθρῆς ἀπεκατέστη ἡ
συγκοινωνία.

— Σχετικὴ ιοαυτῇ συνεισφορὰ ἐνηργήθη καὶ
ἀπὸ τοὺς κατοίκους Θιναίας.

— Ἡ ἐκ τῆς βοοχῆς ζημία καθ' ἅπασαν τὴν
περίοδον ἤθηται, ἐνέχεται δὲ τὴν ποσῆς χιλ-
ιάδας δραχμῶν.

— Πωλύνται 24 εἰσπρατῆς πέντα (πέντες)
χρηματικῶν 1500 γροσίων ἀπὸ τῆς ἐκδο-
μῆς ἀπὸ τῶν μετὰ κ. Πέτρον Μακρῶν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΛΙΟΣ
ΔΗΜΟΦΙΛΕΥΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΖΙΖΑΝΙΟΥ